

[Sigsgaard.]

jen, så den lejlighed, hun kunne have fået for en måned siden til 360 kr., nu kommer til at koste over 500 kr. Det betød, at denne dame ikke havde råd til den nye lejlighed, og der er mange af den slags eksempler.

Denne genudlejningsforhøjelse betyder også, at mange lejligheder i dag står tomme, fordi ejerne vil vente med at genudleje dem indtil 1. januar for at få en højere leje, og der er ikke tilstrækkelig kontrol fra kommunernes side med dette.

Regeringen fortsætter på den måde med lejeforhøjelserne og sigter, så vidt jeg kan se, på et frit boligmarked i 1974-75; det er jo også, hvad man har sagt fra regeringens side. Men hvad vil så et frit boligmarked egentlig betyde? Det lyder så godt; alt, hvad der er frit, alt, hvad der har noget med frihed at gøre, lyder så dejligt. Men vi kan se på ejerlejlighederne, hvad det betyder. Ligningsdirektoratet oplyser, at ejerlejlighederne handles til 30-40 gange vurderingslejen, at m²-prisen i hovedstadsområdet gennemsnitligt, så vidt jeg erindrer, er 1.341 kr., altså lidt mere end det, hr. Arne Larsen var inde på, og om de fleste af disse lejligheder ved vi jo, at de er dårlige. Det vil altså sige, at ejere af halvsmå, halvdårlige ejerlejligheder på den måde, med finansiering på det grå marked, som jo er nødvendig i dag, tit får en månedlig boligudgift på 1.000, 1.200, 1.300, 1.400 kr. Og staten betaler så for at gøre det endnu mere sørgmuntret spekulanterne næsten det halve gennem rentefradraget.

Det er, hvad frit boligmarked vil sige. Frit boligmarked, hvis regeringen vil det i 1974-75, vil få huslejerne i det ældre byggeri, så vidt vi kan dømme ud fra ejerlejlighederne, til at stige til det dobbelte eller tredobbelte af, hvad de er i dag.

Derfor spørger jeg altså: vil regeringen have frit boligmarked i 1974-75, eller vil den ikke? Den nuværende boligminister og hans partifæller og andre her i salen har tidligere sagt, at de vil have det frie boligmarked. Vil de stadig væk det? Lad os så få besked om det.

Når jeg påstår, at regeringen sigter på frit boligmarked, skyldes det også forslaget om at afløse rentesikringen med en rentelåneordning, som om få år så helt skal bortfalde. Rentelåneordningen er jo ret beset ikke

andet end en kraftig forringelse af rentesikringsordningen.

På hele den baggrund må VS selvfølgelig stemme for forslaget om, at 25 pct.s forhøjelsen pr. 1. januar 1971 bortfalder. Vi ved ikke rigtig, hvad det nytter at stille forslag om det, det nytter vel desværre ikke så meget, vi har jo i øvrigt stemt om sagen én gang før. Men der er i mellemtiden kommet et prisstop, og det er jo skrappt, at de pristigninger, der rammer hårdest, ikke skal stoppes. Huslejen skal stige, det har regeringen selv vedtaget, og varmeregningerne ryger jo også op, for brændsel, olien, er ikke omfattet af prisstoppet. Det er altså et kønt prisstop, vi dér har fået. Vi stemmer altså gerne fra VS' side for, at lejeforhøjelserne ved genudlejning skal bortfalde, hvis det nogen sinde når til afstemning her i salen.

Generelt må jeg sige, at ministerens lovforslag er forfejlet. Den høje rente er en hovedårsag til den høje husleje, men den høje rente gør regeringen ingenting ved; jeg tror ikke, den omtales i fremsættelsestalen. Tværtimod, som jeg har påvist det, skyldes den høje rente bl. a. den boligpolitik, som man har ført, og som nu skal fortsættes. I stedet for at bekæmpe den høje rente, som de gamle partier har skabt, accepterer regeringen den med sit forslag, og den prøver på at tilpasse samfundet til den vanvittig høje rente, vi har. Rentelåneordningen betyder ikke, at lejerne slipper for at betale de 13-14 pct.s rente, som kapitalen støttet af regeringen skal have. Lejerne slipper i første omgang lidt billigere, de får henstand, men renten skal jo betales fuldt ud i løbet af få år.

Rentelåneordningen er altså ikke en støtte til lejerne, men til kapitalen. Den vil ikke gøre det lettere at få lejet de mange ledige lejligheder ud, der allerede findes, og den vil ikke set over flere år gøre dem billigere. Det er en køn måde at klare boligproblemet på at gøre lejen så høj, at folk ikke kan betale den, og det er det, der er ved at ske. På den måde bliver der ledige lejligheder. Og så står minsandten statsministeren i Rifbjergs Danmarksfilm og siger, at vi ikke har bolignød. Havde statsministeren slet ikke tænkt på, at filmen også ses i Danmark? Også af de hundredtusinder, der f. eks. mangler eget wc, og af alle dem, der plages af sygdomme på grund af dårlige bo-